

במדינה

פוח בוצח. הוא נחנך, עונשו הועמד על עשר שנים, הוא שוחרר כעבור ריצוי שני שליש מתקופת מעצרו. נציג המשטרה, שהביא למחרת את גולדברג לבית המשפט, ביקש לעצרו לעשרה ימים, הכביר כי מצבו של הפצוע אנוש. אך השופט, ד"ר ברונר נחנך יעקובי, דחה את הבקשה. ימים אחדים לפניכן הוציא אותו שופט פקודות-מעצר נגד ספסריי-כרטיסי. את גולדברג שחרר בערבות של 5000 ל"י.

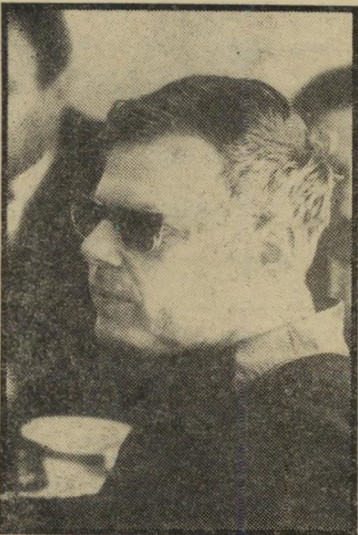
משטרה

האיש

שלא היה

אלברט חביבי היה גאה מאוד במדיו וב-תפקידו. היה זה, בסך הכל, היום השביעי לשירותו במשטרה. הוא צעד בעליונות ב"רחוב אבן-גבירול בתל-אביב, בדרכו הביתה. כשהתקרב לפינת יהודה-הלוי נדלק לפתע בקירבו החוש הבלשי, שזה עתה החל לטפח אצלו: בתוך בית-הקפה הרגלי הבחין בדמות אדם ניצבת ליד הקופה-הרושמת, ומחטטת בה.

למרות שהשעה הייתה כבר 1.45 אחרי הצות, וחביבי סיים כבר את מישמרתו, ידע שאינו יכול להתעלם מביצוע פשע. הוא הצמיד את פניו לזוגיות הדלת. הגבר שליך הקופה הבחין בו, הרים בבהלה ידיים הנתונות בכפפות בהירות, והחל מתרוצץ בתוך בית-הקפה כעכבר במלכודת. הוא טיפס לקומה השנייה של בית-הקפה, התחמק מבעד לחלון קטן. חביבי דלק

כתבי-צבאי שורר
אולי נמאס?

אחריו בכל כוחותיו, כשהוא שורק במרץ במשרוקיתו. הוא השיג לא נמצאו כל תעודות, מאבק ממושך יאלים התגבר עליו. כעבור עשר דקות הגיעה נידת-משטרה, שלקחה את הפורץ ולוכדו למטה הנפה הצפונית.

בריחה דרך הסורגים. בחיפוש ש-נערך על גוף הפורץ לא נמצאו כל תעודות, והוא לא נאות למסור פרטים על עצמו. "שמי יוסף נקש, — זה כל מה שהצליח התוקרים להוציא ממנו. גם הוציאו מכיסו 61.60 ל"י, בשטרות ובממצאליים.

לאחר שנוכחו כי לא יצליחו לשבור את עקשנותו של האיש, הכניסו את נקש לתא-המעצר. השטר נינו גואטה סגר אחריו את דלת-הסורגים בנרתי ומנעול, עלה לסדר את הניירת הקשורה במעצרו של נקש.

כעבור המישים דקות חזר נינו לתא-המעצר. דלת התא הייתה סגורה, אך תדהמה-תו גילה כי נקש לא היה בתא. "הוא ברח דרך הסורגים", הייתה מסקנת השוטרים, למי-רות שהגבר נראה להם בלתי-אפשרי.

זיהוי במיוזון. כעבור שלושה שבועות היה שוב נינו גואטה במישמרת-לילה, כאשר התקבלה הודעה על קסטה בדיסקוסק-פרד-ריקה. נינו יצא לשם, העלה לניידת את שני המתקוטטים, אמנון מגורי-כהן ואמנון פלשפן. לפתע התבונן בפלשפן במבט מר-זר. "זה אתה שברחת ליו" קרא לעברו, והובילו בשימחה לנפה. "עכשיו תשלם ביוקר", הוסיף, בזוכרו כי לו עצמו עלה המיקרה בברור מישמעתי, אם כי יצא בו זכאי.

אך במשטרה טען פלשפן בתוקף: "יש לכם

רדיו

אין כתב

בעירו

התוכנית הטובה ביותר כיום בקול-ישראל היא לכל הדיעות מגזין החדשות המאורעות המרתקים הקורים בתוכו — כמו לפני שבועות, כאשר אחד מאנשי מערכת תל-אביב, ערן שורר, התפטר מ-תפקידו ככתב-צבאי.

ערן (39), בנו של עורך דבר לשעבר חיים שורר, עובד שמונה שנים בקול-ישראל, מזה שנה אחת בשבועון-הרדיו, והיה ב"יומן-החדשות ובמגזין. ככתב-צבאי, תפקיד בו הוא משמש מאז 1964, זכה להצלחה רבה, ששיאה היה במלחמת ששת-הימים, עת היה עם חטיבת השיריון של אלוף-מכונה איסקה, והיה ידוע כעיתונאי ש-השתתף כימקט בכך פעולות-הגמול של צה"ל.

אחרי מלחמת ששת-הימים, כשהארץ התרחבה, לא היה באפשרותו של אדם אחד לכסות לבדו את הנושא הצבאי. לכן הוחלט בצמרת חטיבת החדשות בירושלים למנות כתב-צבאי מישני, ולתפקיד זה ניבחר ה"צנתן-לשעבר רון בן-ישי. אך איש לא טרח להודיע על-כך לערן. "הכתב הצבאי ה"ראשי", כפי שהיה פונה אליו במכתביו עמוס גורדון, מנהל חטיבת החדשות, ש"לכאורה צריך היה להיות ממונה על רון בן-ישי, להדריך אותו ולתאם איתו נושאים. הקש ששבר. המצב החמיר כאשר היה רון נישלח לסקר נושאים שמטבע הדברים צריך היה ערן לטפל בהם, וזאת ללא ידיעת ערן, בלי התייעצות איתו או שמיעת דעתו.

הקש ששבר את גבו של ערן היה בעת תקרית הסואץ הגדולה. לאחר שבמשך לילה שדם העביר ידיעות מדובר צה"ל למהדר-רות החדשות של הבוקר, התברר לו כי בסיוור-העיתונאים לאיזור התעלה, שיצא מ"תל-אביב, נישלח רון בן-ישי, איש מערכת ירושלים. הוא ניסה כתב-התפטרות מתפקידו ככתב-צבאי בירמקום, ולאחר שלא נענה במשך שבועיים, שיגר שנית מכתב התפטר-רות, עם העתק לדובר צה"ל.

כאשר נשאל חגי פיתסקר, מנהל התוכנית, על תגובתו לפרשה, השיב כי אינו צד בעניין. "אינני יודע מדוע התפטר ערן שורר", אמר, "ערן משמש כתב-צבאי מזה זמן רב, וייתכן שפשוט נמאס לו."

אך משנתבקש טלפונית לאשר או להכי-חיש את הטענות שהושמעו, בחר בתשובה מסוג אחר: הוא טרם את שפופרת הטלפון. עתה נותר בקול-ישראל כתב-צבאי אחד, היושב בירושלים, ואילו ממערכת תל-אביב נילקחה עוד פונקציה חשובה.

משפט

שישה מיליון

ועוד אחד

הגבר נמוך-הקומה והגיניני, שכשל החו-צה מתוך בית-הקפה הירושלמי כסית, נתקף רוגג, בראותו גבר זר נישען על הפולסוואגן שלו. ללא אזרה ניגש ה"גיניני אל הנישען, היכה אותו בגב יד על צווארו, הגבר, מישה רונברג (25), נפל כמו בול-עץ, וראשו נחבט בזווית המידרחה. כעבור כמה רגעי תדהמה הבחינו העוב-ריסושים כי מראשו של רונברג זב הם רב, והוא מחוסר-הכרה. "שוטר! שוטר!" קראו אחדים. למרות השעה המאוחרת — 12.30 אחר-הצות — הופיע במהרה שוטר, שהחל מכוון את פקק-התנועה שנוצר כתוצ-אה מההתקלות. בינתיים העבירו כמה אורחים את רונברג המעילף לבית-החולים איכילוב. שם נקבע שהוא סובל משבר ב"בסית הגולגולת.

התוקף הגיניני לא השתתף בכל המר-לה. הוא מיהר להתיישב בתוך המכונית, שאל צעיר שעמד בקירבת מקום: "מה בכלל קרה?"

הצעיר, יונתן קאי (22), השיב לו ב"אירוניה: "שום דבר, רק הרגת אדם." על-כך צנה לו בביטול: "אין דבר, מתו שישה מיליונים, ימות עוד אחד."

שיחורר במקום מעצר. אך כעבור דקות ארוכות התפנה השוטר לטפל ב"מתקף. היה זה אליהו גולדברג, שלפני כעשר שנים נידון למאסר-עולם על השתת-

פברואר 1969

פברואר — חודש הביטוח — כמו בכל השנה :

בטח חיך ורכושך
ב"סרה"

סרה

חברת הביטוח המתקדמת בישראל

סינרמה השבוע

המשחק הכפול

"Play Dirty"

יצירתו של הרי זלצמן

מייקל קיין
נייג'ל דייוונפורט

הם תקעו סכין בגב האיוב-מבלי לדעת מה תחנו להם...

7 — 9.30

"המשחק הכפול" בסינרמה בתל-אביב

בשלה הסרטים המלחמתיים המתארים את המאבק בין "המחנה השמיני" של מונט-זמרי לבין "הקורפוס האפריקני" של רומל במדבר המערבי במלחמת העולם השנייה, מתבלט בייחודו סרטו החדש של הרי זלצמן, "המשחק הכפול".

בניגוד למרבית הסרטים על נושא זה, מתאר "המשחק הכפול" את הצד האנושי המואר באור פסיכולוגי חריף. אנו עוקבים בנשימה עצורה אחר מסעה המפרך לחימתה הנועות של יחידת קומנדו המורכבת מ-7 פושעים מועדים ומפקדים מן-

הצבא הסדיר (מייכל קיין), המשליכים נפש מנגד כדי לזכות בחירותם.

אנשי יחידת מתנדבים זו אינם יודעים כלל שהם נשלחים לקראת המוות הבטוח, ולידי מפקד החטיבה הבריטית המקווה לקצור את פירות גבורתם והעוטים. מסע-זנברה 600 ק"מ בעורף האויב בלב המדבר, המזכיר לנו מאוד מאוד את מרחב-זינו — במטרה לפוצץ את מתקני הדלק הגרמנים, מלווה מתחות עזה בין אנשי-יחידה לבין מפקדם הסדיר מצד אחד ומאידך מתח מתמיד בין היחידה לבין ורלה המעיק והמסעיר.

הסרט רצוף הרגשת העוול שנעשה לקבוצת המתנדבים, דבר הגורם לנו להזההו-ותם, ומצד שני דבק המשחק המלוכלך בגיבורים עצמם.

הקו המנחה העובר כחוט השני, משמע: "כדי להיות בכל מחיר כל האמצעים כשרים". הסרט לא נעדר גם הומור חריף, בפרט בתמונת אונס האחות הגרמניה.

מי שניחן בעצבים חזקים יבוא על סיפוקו המלא ביצירה קולנועית מעולה זו.